

CBE Z25018019

toelating tot opleiding

UITSpraak

in het geding tussen A, in deze procedure rechtsgeldig vertegenwoordigd door B, hierna ook te noemen appelland,

en

de commissie Toelating en Plaatsing Geneeskunde van de faculteit Medische Wetenschappen, hierna ook te noemen verweerder, inzake het besluit van verweerder van 22 januari 2025.

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 22 januari 2025 waarbij het verzoek van appelland om toegelaten te worden tot de masteropleiding Geneeskunde van de faculteit Medische Wetenschappen, werd afgewezen.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op 25 juni 2025 waar appelland met zijn advocaat is verschenen en waar verweerder is verschenen in de persoon van C.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appelland heeft een verzoek ingediend om toegelaten te worden tot de masteropleiding Geneeskunde. Dit verzoek is afgewezen omdat het verweerder niet passend lijkt om appelland toe te laten tot de master Geneeskunde. Dit besluit wordt appelland meegedeeld bij besluit van 22 januari 2025.

Appelland tekent hiertegen beroep aan via CLRS op 28 februari 2025. Er vindt geen schikkingsgesprek plaats. Op 22 april 2025 dient verweerder een verweerschrift in, waarna het beroep op 25 juni 2025 tijdens een hoorzitting wordt behandeld.

IV. Standpunten van partijen

Het standpunt van **appelland**, zoals neergelegd in het beroepschrift en zoals ter zitting is toegelicht, luidt als volgt.

Appelland is voornemens om over te stappen van de masteropleiding Geneeskunde aan de Erasmus Universiteit (EUR) naar dezelfde opleiding aan de RUG. Hij is in Rotterdam bijna afgestudeerd. Tijdens het oudste coschap is discussie ontstaan waardoor het voornemen van een overstap is ontstaan. Reeds in 2021 heeft appelland contact gehad met verweerder over de overstap. Er is hem toen meegedeeld dat hij toelaatbaar was en dat hij de gehele masteropleiding diende te volgen. Daarnaast is het verkort programma besproken, waarbij de examencommissie over het verlenen van vrijstellingen gaat.

Appelland heeft ingestemd met het verzoek van de examencommissie om contact op te mogen nemen met de EUR. Dat is gebeurd en de examencommissie heeft besloten dat niet op het verzoek om vrijstellingen kan worden beslist omdat appelland niet staat ingeschreven aan de RUG. Appelland heeft ingestemd met het verzoek van verweerder om het dossier dat bij de examencommissie ligt in te mogen zien. De vragen die de examencommissie heeft gesteld gaan niet zozeer over het kennisniveau van appelland maar over zijn gedrag.

Het is zeer aannemelijk dat de afwijzing is gebaseerd op het door de EUR overlegde dossier. Het afraden om de masteropleiding Geneeskunde te volgen is geen wettelijke weigeringsgrond. Daarmee is het besluit onvoldoende gemotiveerd. Het lijkt alsof verweerder twijfels heeft over de 'geschiktheid voor de opleiding' in de zin van artikel 7.42a WHW, het zgn. *judicium abeundi*.

Echter, de EUR heeft appellant niet uitgeschreven op grond van het *judicium abeundi*. Evenmin is er sprake van een blokkade tot herinschrijving en er is ook geen formeel traject ingezet over het professioneel functioneren van appellant.

Verweerder dient op grond van artikel 7.30b WHW te toetsen of appellant in het bezit is van de juiste bacheloropleiding dan wel in het bezit is van kennis, inzicht en vaardigheden op het benodigde niveau. De toelatingseisen zijn uitgewerkt in artikel 2.1. OER. Met het bestreden besluit is verweerder buiten het beoordelingskader van artikel 7.30b WHW getreden.

In het geval van appellant heeft de toets feitelijk al in 2021 plaatsgevonden. Toen was immers al geconcludeerd dat appellant toelaatbaar is.

Samenvattend is het bestreden besluit onzorgvuldig voorbereid en ondeugdelijk gemotiveerd. Daarnaast is in 2021 reeds geconcludeerd dat appellant toelaatbaar is. Motivering om hierop terug te komen ontbreekt. En verweerder is buiten het wettelijk toetsingskader getreden met de summiere motivering van het besluit. Bovendien ontbreekt enige belangen- en evenredigheidsafweging bij het feit dat appellant voor zijn opleiding reeds naar Zwolle is verhuisd.

Daarom verzoekt appellant het College het beroep gegrond te verklaren, het bestreden besluit te vernietigen en appellant toe te laten tot de masteropleiding Geneeskunde. Daarnaast wordt verzocht om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand.

Verweerder heeft zich blijkens de stukken en ter zitting als volgt verweerd. De bacheloropleiding Geneeskunde is intussen erg veranderd ten opzichte van de doctoraalopleiding Geneeskunde die appellant in 2012 heeft behaald. Zo heeft het competentieonderwijs met het CanMEDS-model als uitgangspunt inmiddels een belangrijke plaats gekregen in het curriculum. Daarnaast vereist de huidige praktijk actuele kennis van medische en technologische ontwikkelingen en adequate toepassing hiervan binnen klinische contexten. Een hiaat van meer dan tien jaar tussen het doctoraalexamen en de start van de masteropleiding is te groot. Appellant beschikt niet over de benodigde aansluiting bij de stand van wetenschap, klinische praktijk en onderwijsleeromgeving. Actuele heroriëntatie is noodzakelijk alvorens een eventuele herstart van de opleiding kan worden overwogen. Verweerder geeft aan daarom niet anders te kunnen besluiten dan tot afwijzing van de aanvraag voor toelating tot het masteropleiding Geneeskunde. Verweerder verzoekt tot ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College stelt vast dat de toelatingseisen voor de masteropleiding Geneeskunde van de faculteit Medische Wetenschappen helder en kenbaar zijn. Ingevolge artikel 2.1. lid 1 OER is degene die een bachelordiploma Geneeskunde aan de RUG heeft behaald of degene die het premasterprogramma Geneeskunde heeft afgerond toelaatbaar. Daarnaast is degene toelaatbaar die in het bezit is van een elders in Nederland behaald bachelordiploma Geneeskunde waarvan de Toelatingscommissie heeft bepaald dat de kandidaat over de kennis, inzicht, vaardigheden en competenties beschikt op het niveau van een graad bachelor Geneeskunde behaald aan de RUG.

Appellant heeft in 2012 zijn doctoraalexamen Geneeskunde behaald aan de EUR en heeft in 2021 zijn masteropleiding Geneeskunde aan de EUR gestaakt. De in artikel 2.1. OER beschreven toelatingseisen zien niet onverkort toe op de vooropleidingen van appellant. Desalniettemin heeft verweerder het verzoek om toelating tot de masteropleiding Geneeskunde moeten beoordelen in het licht van het bepaalde van artikel 7.30 b WHW jo artikel 2.1. OER. Verweerder heeft negatief beslist op het toelatingsverzoek van appellant. De motivering van het bestreden besluit is dat verweerder het niet passend lijkt om appellant toe te laten tot de masteropleiding Geneeskunde.

Het College overweegt dat deze motivering het bestreden besluit niet kan dragen. “Niet passend” zegt niets over de kennis, inzicht en vaardigheden van appellant die hij in zijn vooropleiding heeft opgedaan.

Het motiveringsgebrek is lopende de beroepsprocedure ook niet gerepareerd. Blijkens de

stukken en het verhandelde ter zitting is het bestreden besluit genomen nadat verweerder kennis heeft genomen van het dossier van de examencommissie. Dit dossier bevat antwoorden van de EUR op vragen van de examencommissie over het gedrag van appellant tijdens zijn opleiding aan de EUR. De uitleg die verweerder blijkens het verweer en ter zitting heeft gegeven voor het afwijzende besluit is dat de vooropleiding van appellant te lang geleden is behaald waardoor er een te groot hiaat is tussen het behalen van de vooropleiding en de start van de masteropleiding. Naar het oordeel van het College roept deze afwijzingsgrond de vraag op of dit feitelijk wel de reden van afwijzing is geweest, temeer nu verweerder inzage heeft in het dossier van de examencommissie wat gaat over het gedrag van appellant tijdens de masteropleiding Geneeskunde aan de EUR.

Voorts blijft voor het College onduidelijk of, en zo ja in hoeverre verweerder heeft meegewogen dat appellant de masteropleiding Geneeskunde op een coschap na reeds heeft behaald. Het College oordeelt daarom dat verweerder niet op goede gronden tot zijn besluit is gekomen. De motivering kan het bestreden besluit niet dragen. Aldus kan het bestreden besluit niet in stand blijven. Het College wijst het verzoek om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand daarom toe.

Ten overvloede overweegt het College dat verweerder ten onrechte geen gehoor heeft gegeven aan het verzoek van het College om na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. Het College dringt er bij verweerder op aan om alvorens een nieuw besluit te nemen deze mogelijkheid alsnog te verkennen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellant gegrond, vernietigt het bestreden besluit en draagt verweerder op om binnen 14 dagen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bepaalde in deze uitspraak.

Voorts wijst het College van Beroep voor de Examen het verzoek om vergoeding van de kosten voor rechtsbijstand toe en bepaalt deze kosten op 2 x € 647= € 1294,- (2 punten).

Aldus vastgesteld op 8 juli 2025 door mr. T.C.A. Hofman, plv. voorzitter, dr. J. Milaj-Weishaar en H.J.W. Mellema, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellant binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA te Den Haag.